

Hiljainen *seurakunta*

1/2020 • maaliskuu

KIRKKOHALLITUS⁺
Jumalanpalvelus ja yhteiskunta

Kuva: Pixabay

Minä tiedän, että lunastajani elää.

- Job 19:25 -

Hiljainen Seurakunta

Päätoimittaja: Maria Lindberg, PL 210, 00131 Helsinki
Toimitus: Kuurojenpapit
Varainhoito ja osoiterekisterit:
Kirkkohallitus/KJY, PL 210, 00131 Helsinki

Ilmestyminen: Kolme kertaa vuodessa

ISSN 0359-5625 (Painettu)
ISSN 2341-5975 (Verkkojulkaisu)

Kannen kuva: Maria Lindberg

Painotuote
4041 0955

Olen Jumalan ajatuksissa

Kun omat lapseni olivat pieniä, katselimme joskus perhekuvia. Kuvissa oli isä ja äiti sekä kaksi vanhinta, poika ja tyttö. Nuorin poika puuttui kuvasta, sillä hän ei ollut kuvaa otettaessa vielä syntynyt.

"Missä minä olin silloin kun kuva otettiin", poika kysyi.

Hänen äitinsä vastasi: "Sinä olit silloin vielä Jumalan ajatuksissa".

Tämä vastaus lohdutti poikaa. Vaikka hän ei ollut vielä tässä maailmassa, hän oli kuitenkin Jumalan ajatuksissa. Poika huomasi olevansa Jumalalle arvokas, hän oli ollut Jumalalle arvokas jo ennen syntymää.

Me jokainen olemme Jumalalle arvokkaita, me olemme "Jumalan ajatuksissa". Toisinaan elämä voi tuntua turhalta. Mutta me olemme olleet Jumalan ajatuksissa jo ennen syntymäämme. Ei sinun elämäsi eikä minun elämäni ole turha. Jumalalla on suunnitelma jokaisen elämälle.

Jumala toteutti myös erityisen suunnitelmansa lähettämällä poikansa maailmaan. Jeesus oli "Jumalan ajatuksissa" jo ennen tänne syntymistä. Täällä maailmassa Jeesus opetti meitä ja lopulta kärsi ja kuoli meidän puolestamme. Hän oli ihminen kuten mekin, mutta hän ei tehnyt pahaa. Jeesus kärsi kuoleman maailman pahuuden takia. Hänen kuolemansa kautta meillä on iankaikkinen elämä. Kaikki synnit on kannettu ristille. Minun syntini, sinun syntisi, koko maailman synnit on kannettu ristille.

Tätä kaikkea en oikein ymmärrä, mutta saan kuitenkin uskoa Jeesukseen ja rukoilla ylösnoussutta Jeesusta elämäni. Minäkin olen Jumalan ajatuksissa. Minäkin olen Jeesukselle rakas.

Hautausmaakävelyllä osa 2

Viittomakielinen Lähetyspiiri Lahdessa aloitti muutama vuosi sitten vuosittaiset hautausmaakävelyt.

Kierrokseen on sisältynyt alkuhartaus, hautausmaan yleisesittely sekä edesmenneiden kuurojen haudoilla käynti. Hautausmaalla eri sukupolvien tarinat kertovat tarinaansa. Hautakivet niihin kirjoitetut nimet ja niissä olevat symbolit pysähdyttävät miettimään, kuka oli tämä ihminen, millaisen elämän hän eli, miksi hänen hautamuistomerkkinsä on juuri sellainen kuin se on? Mitä kivessä olevat symbolit tarkoittavat?

Teksti perustuu Olli Seppälän Kotimaa-lehteen kirjoittamiin artikkeleihin symboleista.

Aurinko

Yleensä aurinko kuvataan puolikkaana ja säteilevänä. Sen voisi tulkita ilta-auringoksi, mailleen painuvaksi valoksi, joka pakenee vainajan myötä. Useimmiten hautakiven aurinko on aamuaurinko, päivän nouseva valo, joka viittaa ensimmäiseen pääsiäisaamuun ja ylösnousemukseen. Symbolilla halutaan kertoa uskosta omaisen jälleennäkemiseen, sillä kuolema on voitettu. Joskus harvoin aurinko on kuvattu pilven takaa. Silloin se voi viitata vainajan huolien painamaan elämään ja kaiken takana olevaan toivoon.

Laivat

Purjelaiva ja purjevene tai soutuvene kertovat vainajan vesillä viettämästä ajasta harrastuksena tai ammattina.

Laiva purjeineen on yhteisön, seurakunnan ja kirkon symboli. Purjelaivaan mahtuu paljon väkeä, joka on samalla matkalla. Jumala antaa tuulen, joka vie yhteisöä eteenpäin. Laiva on myös ekumeenisen liikkeen symboli. Teologisista, historiallisista ja kulttuurisista eroista huolimatta kirkot ovat yhtä ja niillä on sama päämäärä.

Viljantähkä

Viljantähkä on vanha ihmiselämän vertaus. Viljansiemen itää, kasvaa sekä korjataan. Tämä on sekä ihmisyyksilön maallisen vaelluksen vertaus, että laajempi koko ihmisyyhteisöä koskeva näky: korjuuaika on tuleva. Sadonkorjuu on paitsi yksilön elämänlopun myös maailmanlopun vertaus. Tuuleentunut viljantähkä on lopullisuuden ja elämän kierron vääjäämättömyyden symboli. Viljantähkä hautakivessä on kaunis kuva elämästä, ehkä hieman kohtalonomainen. Jumala antaa kasvun ja hänen päätettävissään on myös korjuun aika.

Lämmin tunnelma auringonpaisteessa

Tähti

Tähti on varsin tavallinen symboli, mutta sen tulkinta on moniselitteistä, kuten muidenkin symbolien.

Tähteä käytetään usein syntymäajan päivämäärän edessä. Kuolinajan edessä on risti. Tähti syntymän merkinä on hienovarainen viittaus siihen, että ihminen syntyy taivasta varten. Tähtien taustalla voi olla myös kansanuskomus, että kuollessaan ihminen syntyy tähdeksi.

Hautakiven tähti tarkoittaa sekä syntymää että Jumalan läsnäoloa vainajan elämässä. Kuolema on syntymistä uuteen elämään. Toisinaan tähteä kuvataan säteilevänä. Se kertoo vertauskuvana jumalallisen läsnäolosta, ikuisuudesta ja päämäärästä. Jokin valo vainajan elämässä on loistanut, ehkä kaukainenkin, mutta kirkas, maailmankaikkeuden.

Jeesuksen syntymän yksi tunnus on Betlehemin tähti, joka johdatti itämaan viisaat seimen luo. Tähti voi siis hautamuistomerkinä tarkoittaa myös Jumalan johdatusta vainajan elämässä.

Elämme tähtien alla osana maailmankaikkeutta ja kaikkia niitä sukupolvia, jotka ovat ennen meitä olleet silmätyksin saman ihmeen edessä. Kukapa heistä ja meistä ei olisi tuntenut pienuuttaan tähtien alla. Tähdet kaartuvat kaukaisina ja jotenkin jylhän ajattomina päämme yllä. Taivas on salaisuus.

”Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja lapsen ajatukset. Nyt, kun olen mies, olen jättänyt sen mikä kuuluu lapsuuteen.

Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee.

Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.” 1 Kor. 13:11-13

*Liisa Kauppinen viittooi
HKY:n historiasta.*

*Liisa Kauppinen, Janne Rissanen
ja Päivi Korhonen kirkkosalissa.*

Helsingin Kuurojen Yhdistyksen 125-vuotisjuhlamessu

Helsingin Kuurojen Yhdistyksen (HKY) 125-vuotisjuhlamessu sunnuntaina 9.2.2020 Hermannin diakoniatalossa oli jatkumoa lauantain pääjuhlalle Fennia-ravintolassa.

Messussa Markus Aro viittoi virret. Juhlamessussa Helsingin kuurojen seurakuntaneuvoston puheenjohtaja Risto Rautanen viittoi esirukouksen. Kaj Hautasaari viittoi C.O. Malmin tekstin ”rukouksesta ja rukouksenkuulemisesta.” Teksti on löytynyt C.O. Malmin elämänkerrasta kertovasta kirjasta. Kirja on painettu vuonna 1913 Surdus-kirjapainossa.

Messun jälkeen järjestöneuvos Liisa Kauppinen näytti hienon tiivistetyn videoesityksen HKY:n historiikista 125 vuoden ajalta. Kuurojen diakoni Päivi Korhonen viittoi HKY:n perustaja Albert Tallrothin runon ”Nuorten rukous.”

Nautimme kakkukahvit. Paikan päällä oli noin 40 henkilöä. Näin kirkkokahveilla paljon viittovia käsiä. Onnea ja siunausta 125-vuotiaalle HKY:lle!

Symboleita: Enkeli, risti ja saavu-noppa. Taikuri esiintyi viittomakielen päivällä.

Yhdessä olemme enemmän

Olen muutaman kuukauden ollut Oulun alueen kuurojenpappina. Työ päättyy huhtikuun lopussa. On yllättävä kokemus olla jo kolmatta kertaa kuurojen pappina. Työ antaa paljon iloa mutta vaatii myös paljon.

Täällä Oulun alueella on erityinen ilon aihe: verkostoituminen ja yhteistyö. Yhteistyökumppaneita ovat: Kuurojen yhdistys, Kuurojen Liitto, Suomen kuurosokeat ry, Oulun seurakunnat, ja Oulun hiippakunta. Lisäksi monet muut tahot eikä vähiten tulkkikeskukset.

Yhdessä olemme enemmän

Yhdessä olemme enemmän. Nämä ovat kunniatohtorin ja YK:n ihmis-oikeuspalkinnon saaneen Liisa Kauppinen sanoja. Liisa on tehnyt valtavasti elämäntyön kuurojen hyväksi Suomessa ja kaikkialla maailmassa. Viittomakielen päivää on Oulussa vietetty jo monia vuosia, tänäkin vuonna. Päivän aikana Oulun kaupungin kirjastossa vieraili yli sata lasta ja suuri joukko aikuisia kuuroja. Illan paneelissa tuli esille, että yhä edelleen on tehtävä yhdessä työtä. Liian moni kuuron ja kuulovammaisen lapsen perhe joutuu etsimään lapselle oikeuksia. Oikeudet ovat kirjatut Suomen lakiin ja muun muassa kaupunkien ja kuntien opetussuunnitelmiin.

Kieli kehittyy ja syntyy vain yhteydessä muihin kielenkäyttäjiin. Yhdessä olemisen ja vuorovaikutus sekä oma kieli ovat kivijalka, jonka päälle hyvä itsetunto voi kehittyä ja kasvaa.

Jeesuksen antama kaikkein tärkein käsky kuuluu: Rakasta Herraa sinun Jumalaasi yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseäsi. Hän myös rukoili: "...että he yhtä olisivat."

Kotkan ja Kouvolan seudun yhteinen kirkkopyhä

Sunnuntaina 19. tammikuuta kokoontuimme yhteisen kirkkopyhään Kotkassa Langinkosken kirkossa. Kouvoolalaiset olivat tulleet pikkubussilla diakonityöntekijöiden Ullan ja Marjan johdolla. Kotkalaiset olivat tulleet omin kyydein paikalle. Yhteensä meitä oli kirkossa 17 henkeä.

*Seurakuntalaiset
osallistuivat yhtei-
seen virteen*

*Seppo-pappi
jakoi sanaa ja
sakramenttia
alttarilta*

Sunnuntain tekstinä oli "Jeesus kohtaa Samarialaisen naisen". Samarialaiset ja kunnon juutalaiset eivät yleensä olleet missään tekemisissä keskenään. Eikä Jeesuksen aikaan toisilleen tuntemattomien miesten ja naisen ollut sopivaa jutella. Mutta Jeesus kohtasi samarialaisen naisen ja keskusteli naisen kanssa. Hän rikkoi ihmisten ennakkoluuloja. Samalla tavalla mekin olemme velvolliset hyväksymään muukalaisen ja maahanmuuttajan joukkoomme. Jeesuksen sanoma rakkaudesta ja anteeksiantamuksesta kuuluu kaikille kansoille.

Jumalanpalveluksen jälkeen oli maukas lounas ja kakkukahvit. Lounaan ja kahvin aikana tapasimme toisiamme, kerroimme tulevista retkisuunnitelmista ja Kotkan ja Kouvolan kerhojen kevään ohjelmasta. Seppo-pappi kertoi myös 19.1. viettävästä Pyhän Henrikin muistopäivästä.

Yhteisen kokoontumisen jälkeen läksimme kukin kotiimme virkistyneinä ja rikkaampina yhteisestä hiljentymisestä ja mukavista kohtaamisista.

Ritva, Tuula, Aarre, "Hessu", Ansa ja Seija näyttelivät raamattukertomuksen.

Adventin iloa viittomakielellä Vantaalla

Ensimmäisenä adventtisunnuntaina 1.12.2019 oli viittomakielinen adventtimessu Vantaan seurakunnan tiloissa Koskikeskuksessa. Sen yhteydessä nautittiin jouluillallinen. Koskikeskus on mukavasti kävelyetäisyydessä Tikkurilan rautatieasemalta. Yli 70 henkilöä osallistui juhliin.

Näytelmä Jeesuksen elämästä

Juhlallisuudet alkoivat jumalanpalveluksella suomalaisella ja suomenruotsalaisella viittomakielellä. Jumalanpalvelus ei ollut ihan tavallinen adventtimessu. Siinä huomiottiin sekä adventti- että jouluajan tapahtumat. Kuurojenpappi Maria Lindberg oli liturgi. Hän viittoi papin osat jumalanpalveluksesta. Kuurojenpappi Janne Rissanen ja Vantaan kuurojen seurakuntaneuvoston jäsenet olivat harjoitelleet kaksiosaisen näytelmän. Evankeliumitekstin viittomisen sijaan eri henkilöhahmot kertoivat Jeesuksen elämästä. Muun muassa Neitsyt Marialla, Joosefilla ja Jeesuksella oli vuorosanoja. Näytelmän ensimmäisessä osassa Jeesus syntyy Betlehemissä, mutta joutuu pakenemaan vanhempiansa

Janne, Maria ja Seija toimittavat messua.

*Jälkiruoka oli jouluista
juustokakkua ja joulutorttuja.*

kanssa Egyptiin. Toisessa osassa Jeesus on jo aikuinen. Hän on lähdössä maailmaan kertomaan Jumalasta ja tekemään ihmeitä.

Näytelmän jälkeen Janne viittoi saarnan. Vantaan kuurojen seurakuntaneuvoston jäsenet viittoivat esirukoukset. Koko seurakunta osallistui virsien viittomiseen.

Tunnelmallista

Jumalanpalveluksen jälkeen lähdimme yhdessä alakertaan ruokalaan, jossa jouluruoka oli tarjolla. Kun kaikki olivat kylläisiä ja tyytyväisiä seurue palasi juhlasaliin. Ohjelma jatkui tunnelmallisella viittomakielisellä laululla. Tulkkiopiskelija Seija Pynnönen viittoi laulut "Jouluyö, juhlayö", "Varpunen jouluaamuna" ja juhlan päätteeksi "En etsi valtaa loistoa" suomalaisella viittomakielellä. Diakoni Seija Einola ja Kuurojen seurakuntaneuvosto olivat keksineet hauskan leikin, jossa piti arvata mitä joulupaketissa oli. Luulen, että moni huomasi, että ensimmäinen arvaus meni väärin. Niin ainakin kävi allekirjoittaneelle.

Mitä on kuurojen joulujuhla ilman arpajaisia? Kuten yleensä on, joillakin henkilöillä oli onni ja voittivat monta lahjaa. Kuitenkin kaikki lähtivät kotiin adventin tunnelma mielessään.

Muistokirjoitus Mirja Kristiina Metsämäki os. Luukkainen 1.9.1946–29.11.2019

Marraskuun lopussa saimme yllättävän suruviestin. Mirja Metsämäki oli menehtynyt äkilliseen sairauskohtaukseen Oulussa.

Mirja syntyi Lahdessa 1.9.1945. Koulutiensä hän aloitti Turun kuurojenkoulussa. Myöhemmin perhe muutti Kuopioon, jotta perheen kuurot lapset Timo ja Mirja saisivat käydä koulua kotoa käsin. Niin Mirja ja veljensä siirtyivät Kuopion kuurojenkouluun.

Koulun jälkeen Mirja kouluttautui kaivertajaksi. Mirja muutti avioliiton kautta ensin Helsinkiin ja sitten Vantaalle. Helsingissä hän alkoi toimia yksityisyrittäjänä ollen ensimmäisiä kuuroja yrittäjiä Suomessa. Hänellä oli asiakkaina monta kultasepäntoimiketta. Kuurot käyttivät myös monesti hänen palvelujaan pokaalien ja mitalien nimikaiverruksissa. Tässä työssä Mirja toimi aina eläkkeelle jäämiseen asti.

Vantaalle saatiin oma kuurojendiakoni vuonna 1977. 1980-luvun alussa alkoi toimia kuurojen lähetyspiiri, joka perustettiin Eeva Östmanin aloitteesta. Leena Pirnes toimi sen jälkeen jonkin aikaa vetäjänä.

Hänen lopetettuaan Mirja aloitti lähetyspiirin vetäjänä, toimien siinä aina vuoteen 2010 asti. Vantaalla alkoi samoihin aikoihin toimia myös kuurojen kirkkoneuvosto (nykyinen seurakuntaneuvosto). Mirja toimi myös sen puheenjohtajana vuoteen 2010 asti. Mirja laati ohjelmat lähetyspiiriin välillä diakonin kanssa. Usein hän käytti Lauri Paunun rukouskirjaa ja etsi hengellisistä lehdistä tarinoita, jotka hän sitten viittoi piiriläisille. Hän korosti rukouksen voimaa ja anteeksiantoa. Myös sitä, ettei pitäisi kantaa vihaa ja kaunaa. Karismaattisena viittojana ja hyvän suomen kielen taidon omaavana hän osasi esiintyä niin, että sanoma oli helppo ymmärtää. Seurakunnan adventti- ja joulujuhlissa Mirja johti usein kuoroa. Hän viittoi virsiä kauniisti ja rytmikkäästi. Hän osallistui myös Kuurojen kulttuuripäiville useamman kerran Vantaan kuurojen yhdistyksen kuoron vetäjänä ja yksinlausujana. Monitaitoisena naisena häneltä sujui myös vaatteiden ompelu ja korjaus. Hän harrasti myös maalausta.

Mirjalle on myönnetty Kuurojen lähetyksen standaari v. 2010.

Puolison kuoltua Mirja muutti Ouluun ollakseen poikansa Tommin perheen tukena. Lapsenlapset olivat hänelle kaikki kaikessa ja toivat hänen elämäänsä paljon iloa viimeisinä vuosina. Mirjaa jäivät kaipaamaan pojan perhe, veli vaimoineen, jo aikuiset lapsenlapset ja ystävät. Lepää rauhassa Jumalan kämmenellä Mirja!

Herra kädelläsi nukkua mä saan,
ystäväsi kutsut lepäämään.
Käsi minut kantaa uuteen elämään.
Ikirauhan antaa, valoon jään.
Virsi 517

Onko muutos vaarallinen?

- Viittomakielisen työn verkostopäivät

Torstaina 23.1.2020 ihmisten hälinä täytti Kirkkohallituksen kokoushuone Mikaelin. Osallistujat keskustelivat sekä äänellä että viittomakielellä. Osa viittoi taktiilisesti, osa vapaaseen tilaan. Paikalla oli diakonia-työntekijöitä ja pappeja, Kuurojen liiton ja Suomen kuurosokeat ry:n työntekijöitä. Yhteensä 42 henkilöä olivat kokoontuneet yhteen.

Suuria työalueita

Taru Kaaja Suomen kuurosokeat ry:ltä aloitti päivän kertomalla terveisiä työalueilta. Taru kertoi siitä, kuinka työ on jakautunut työntekijöiden kesken. Kuva näytti pelottavalta! Työntekijöiden vastualueet olivat suuret, koska rahatulot ovat pienentyneet. Työntekijät tekevät kuitenkin paljon työtä, jotta palvelu olisi hyvä.

Kuurojen liiton työntekijä **Helena Torboli** esitteli päivien teeman: Muutos. Hän puhui siitä, kuinka helppoa tai vaikeaa voi olla sopeutua uuteen.

Salla Fagerström oli päivien ensimmäinen luennoitsija. Hän luennoi siitä, kuinka voi jaksaa niin töissä, kuin arjessakin. Osallistuvat saivat tehdä pari tehtävää. Tehtävät haastoivat miettimään millaisia työntekijöitä olemme ja millainen hyvä esimies on.

Elämä kuurosokeana

Kahvitauon jälkeen kaksi nuorta kokemusasiantuntijaa astuivat esille. **Aarne Pirkola** ja **Sanna Nuutinen** kertoivat omat elämäntarinansa. Kummallakin henkilöllä on Usherin oireyhtymä. Aarne kertoi siitä, miltä on tuntunut oppia uusia kommunikaatiotapoja. Hän sanoi, että hän on sopeutunut hyvin, vaikka hän on kokenut monta muutosta. Aarne viittoi ennen vapaaseen tilaan. Sitten hänen piti opetella taktiiliviittomista. Pistekirjoituksen oppiminen oli vaikeinta. Aarne on myös oppi-

Kaj
Hauta-
saari

Milla
Lindh

nut sekä ymmärtämään että käyttämään haptiiseja. Haptiisit ovat taktiilia pikakommunikaatiota, jota piirretään olkapäähän, käsivarteen tai olkapäähän. Ne kertovat kuurosokeille muun muassa mitä ympärillä tapahtuu. Myös kuurosokeat itse voivat viestitellä niiden kautta. Esimerkiksi jos Aarne koskettaa etusormella kevyesti avustajansa olkapäätä, hän kertoo hienovaraisesti, että hän tarvitsee mennä miestenhuoneeseen.

Aarne
Pirkola

Sanna kertoi, että hän on leikkauttanut itselleen Cochlea implantin kumpaankin korvaansa. Hän halusi kuulla, jotta voisi osallistua lastensa elämään paremmin. Hänellä on kuitenkin kaksi tulkkia. Yksi, joka viittoo kapeaan näkökenttään ja toinen joka piirtää selkään. Sanna kertoi kuinka kuurosokea voi tunnistaa omat lapsensa muiden lasten seasta. Hän iloitsee vilkkuvista jumppatossuista ja heijastinliiveistä.

Saksalaiseen kirkkoon

Illalla oli viittomakielinen ehtoolliskirkko Saksalaisessa kirkossa. Kuurojenpappi **Janne Rissanen** oli liturgi. Kuurojendiakoni **Päivi Korhonen** oli viittova kanttori. **Kaj Hautamäki** viittoi saarnan jonka C.O. Malm oli kirjoittanut yli sata vuotta sitten. Se oli ajankohtainen vielä tänä päivänä!

Messun jälkeen kirkkoherra **Matti Fischer** kertoi Saksalaisesta kirkosta. Hän kertoi muun muassa, että, 3000 seurakuntalaisineen, se on suurin saksankielinen seurakunta Saksan ulkopuolella. Seurakunta kuuluu Porvoon hiippakunnan alaisuuteen. Itse rakennus on 1850-luvulta. Kirkkoherra flirttaili hiukan seurakunnan kanssa. Hän kertoi, että hän käy viittomakielen kurssin. Hän viittoi myös pari sanaa.

Suuri yksinäisyys

Pirjo
Laitinen

Seuraavana päivänä **Pirjo Laitinen** Valteri-koulusta Jyväskylästä luennoi kuurojen yksinäisyydestä. Valteri on koulu lapsille, joilla on erityisiä tarpeita. Pirjon luennon pääpaino oli kertoa eri tavoista estää kuurojen ja muiden oppilaiden koulukiusaaminen. Luento oli monipuolinen erilaisine videomateriaaleineen. Katsoimme muun muassa henkilöhaastatteluja. Saimme myös vinkkejä kirjoista, joita olisi hyvä lukea.

Kuuro kummilapsi

Tänäkin aamuna Adem herää tyhjyyteen. Ympärillä muu perhe touhuaa. Adem haluaisi osallistua keskusteluihin. Yhteinen kieli puuttuu. Adem yrittää seurata äitinsä ilmeitä. Ehkä tänään näkisin äidin hymyn? Ehkä tänään en tuntisi itseäni niin yksinäiseksi...

Kummius merkitsee

Kieltä ja tasa-arvoa kuuroille

Sinun lahjoituksesi avulla koulujen on mahdollista

- löytää piilotetut kuurot lapset kodeistaan
- mahdollistaa kuuroille lapselle kieli ja kulttuuri
- tehdä maailmasta tasa-arvoisempi paikka

Lahjoita FI15 5716 9020 0021 48

**Tai pyydä omaa kummilasta toimistoltamme
mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi**

Lisätietoja löydät: kuurojenlahetys.fi

Kuurojen Lähetys –
De Dövas Mission ry

Kirkolliset

Kastettu:

Lotta Minni Mikaela Leino
Vanhemmat: Annemari Toivonen ja
Henrik Leino.

syntynyt 29.10.2019, Raisio
kastettu 11.1.2020, Märynummi

Martti Ilmari Palomäki
Vanhemmat: Karoliina Hiekkänen ja
Emil Palomäki

syntynyt 23.9.2019, Tampere
kastettu 15.12.2019, Tampere

Elmo Tapio Alfred Sjöroos
Vanhemmat: Anne Sjöroos ja Teemu
Lipasti-Sjöroos

syntynyt 21.12.2019 Vantaa,
kastettu 22.2.2020

Avoliittoon vihitty:

Pigga Pakkala ja Pekka Noponen

4.1.2020 Jyväskylässä

Kuolleet:

Hilkka Annikki Korhonen

s. 27.12.1944, Keuruu
k. 14.12.2019, Keuruu

Eila Sanni Orvokki Homi, os. Ikola

s. 18.1.1928, Lapua
k. 25.12.2019, Seinäjoki

Maj Elisabet Kokko

s. 09.11.1944, Hanko
k. 29.01.2020, Turku

Sakari Aarre Antero Höysti

s. 10.8.1936, Elimäki
k. 1.2.2020, Porvoo

Mirja Kristiina Metsämäki

s. 1.9.1946, Lahti
k. 29.11.2019, Oulu

Elvi Mutenia

s. 29.3.1930, Sodankylä
k. 28.11.2019, Rovaniemi

Armi Loviisa Parviainen os. Sivonen

s. 17.6.1931, Ilomantsin Naarva
k. 19.12.2019, Varkaus

Matti Saunamäki

s. 11.01.1939, Peräseinäjoki
k. 10.11.2019, Turku

Heta Tuulikki Tamminen-Kossila

s.13.4.1936, Elimäki
k. 31.8.2019, Kouvola

Tuure Ensio Wallenius

s. 23.12.1921, Särkisalo
k. 05.01.2020, Turku

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä

Espoo

Annika Topio, vs.

Kirkkokatu 1, 02770 Espoo

puh. 040 531 1002

sähköposti annika.topio@evl.fi

Helsinki

Päivi Korhonen

Kolmas linja 22 B, 00530 Helsinki

puh. 09 2340 2544

matkapuh. 050 301 9619

fax 09 2340 2525

sähköposti paivi.korhonen@evl.fi

myös webkamera

Vastaanotto ajanvarauksella.

Iisalmi

Raija Autio

Ilvolankatu 14, 74100 Iisalmi

matkapuh. 044 733 5224

sähköposti raija.autio@evl.fi

Joensuu

Tuula Mertanen

Kirkkokatu 28, 80100 Joensuu

matkapuh. 050 366 0892

(vain tekstiviestit)

sähköposti tuula.mertanen@evl.fi

Jyväskylä

Päivi Lehtinen

PL 103, käyntiosoite Tellervonkatu 5

40100 Jyväskylä

puh. 050 549 7012

sähköposti paivi.lehtinen@evl.fi

päivystys: ti klo 9-12 ja ke klo 9-11

webkamera-aika: ke klo 11-12

paivi.lehtinen@evl.fi

Kouvola

Ulla Torniainen

Savonkatu 40, 45100 KOUVOLA

matkapuh. 040 746 3444

sähköposti ulla.torniainen@evl.fi

Kuopio

Anna-Sofia Olkkola

Diakoniakeskus, Vuorikatu 21

puh. 040 484 8467

sähköposti anna-sofia.olkkola@evl.fi

Lahti

Päivi Rask

Käyntios. Vapaudenkatu 6, 1. krs,

15110 Lahti

puh. 044 719 1258

sähköposti paivi.rask@evl.fi

vastaanotto joka toinen ke klo 12.15-15,
parittomina viikkoina

Lappeenranta

Katri Smolander

Koulukatu 10 B, PL 45,

53101 Lappeenranta

matkapuh. 040 3126 322

sähköposti katri.smolander@evl.fi

Mikkelin rovastikunta

Anne Pöyry

matkapuh. 0400 143 419

sähköposti anne.poyry@evl.fi

Maria Vasamaa A

Haukivuoren alue seurakunta

matkapuh. 0400 143 419

sähköposti: maria.vasamaa@evl.fi

Oulu

Anne-Mari Kyllönen

diakonissa/ Kuulovammaistyö

Keskustan seurakuntatalo,

os. Isokatu 17, 1. krs.

puh. 040 591 2657

sähköposti anne-mari.kyllonen@evl.fi

vastaanotto ma ja to klo 9-11

Skype ti klo 9-11 kannemari

Pori

Minna Taimi

Seurakuntatyön erityispalvelut

Eteläpuisto 10 B, 2. krs., 28100 Pori

matkapuh. 0400 309 761

sähköposti minna.taimi@evl.fi

Savonlinnan rovastikunta

Jukka Rahikainen

matkapuh. 044 776 8011

sähköposti jukka.rahikainen@evl.fi

Seinäjoki

Tanja Salo

Ala-Kuljunkatu 1 A, 60100 Seinäjoki

puh. 06 4184 272

matkapuh. 050 570 6152

sähköposti tanja.salo@evl.fi

Tampere

Sirpa Toivo

Diakonia ja yhteiskuntavastuu

PL 226, Näsilinnankatu 26,

33101 Tampere

matkapuh. 050 561 1028

sähköposti sirpa.toivo@evl.fi

vastaanotto: ti klo 10-12

Tampere

Taru Varpenius

sairaalapastori

TAYS

matkapuh. 050 570 2079

sähköposti taru.varpenius@evl.fi

Turku

Kristiina Wallenius-Penttilä

Diakoniakeskus

matkapuh. 040 341 7279

sähköposti kristiina.wallenius@evl.fi

päivystys ti klo 11-13 ja to klo 13-15

Vaasa

Sanna Ala-Välkkilä

PL 78, Vaasanpuistikko 3 E, 2. krs,

65101 Vaasa

puh. 06 3261 265

matkapuh. 044 480 8265

fax 06 3261 449

sähköposti sanna.ala-valkkila@evl.fi

päivystys: ti klo 9-11

Vaasanpuistikko 3 E

Vantaa

Seija Einola

PL 56, 01301 Vantaa

puh./gsm. 050 338 6212

sähköposti seija.einola@evl.fi

päivystys: ti klo 9-11 Koskikeskus,

Vernissakatu 4

ja joka toinen torstai

(parillinen viikko)

klo 14-16 Virtakirkko,

Rajatorpantie 8.

Kuurojen Lähetys ry.

Mirva Kulmala

Läntinen Pitkäkatu 22 A 3, 20100 Turku

matkapuh. 045-318 6377

sähköposti mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi

pankkiyhteys Danske Bank FI62 8000 1500 2853 59

FP02

<< LHT - Posti Ab <<
Posti Green

Osoitteenmuutos sähköpostitse: **arja.kunnala@evl.fi**
tai osoitteella Arja Kunnala, PL 210, 00131 Helsinki.

Kuurojenpakit

Helsingin piiri
Janne Rissanen
Käyntiosoite: Helsingin seurakunta-
yhtymä, Kolmas Linja 22B,
00530 Helsinki
matkapuh. 050 371 1314
(tekstiviestit)
sähköposti janne.rissanen@evl.fi

Lapuan piiri
Marja Saukkonen
Lapuan hiippakunnan toimisto
Kauppakatu 19 C, 3. krs., 40100
Jyväskylä
puh. 0400 241 401
(videopuhelut vain Skypen kautta)
fax 014 211 421
sähköposti marja.saukkonen@evl.fi
skype marja.kuurojenpappi
Facebook Marja Kuurojenpappi Saukkonen
Twitter Marja Kuurojenpappi
*Vastaanotto toimistolla ja kotikäynnit
sopimuksen mukaan.*

Mikkelin piiri
Seppo Laukkanen
Kirkkokatu 10, PL 122, 50101 Mikkelä
matkapuh. 050 355 9819
sähköposti seppo.laukkanen@evl.fi

Oulun piiri
vt. kuurojenpappi Leila Ikonen
Ojakatu 1, PL 85, 90101 Oulu
puh. 044 755 5554
sähköposti leila.ikonen@evl.fi
Kotisivut: oulunhiippakunta.evl.fi/
tyoalat/viittomakielinen-tyo/
*Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.*

Porvoon piiri
Maria Lindberg
KCSA, Eteläranta 8, PL 210,
00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Turun piiri
Petri Majatie
Hämeenkatu 13, 20500 Turku
matkapuh. 0400 824 039
sähköposti petri.majatie@evl.fi
päivystys: tiistaisin klo 10.00-12.00

Kirkkohallitus
Maria Lindberg
KJY, Eteläranta 8, PL 210, 00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Taitto ja paino: Grano Oy

Aineisto seuraavaan lehteen toimitettava
11.8.2020 mennessä: maria.lindberg@evl.fi.
(tekstit mielellään sähköpostissa, kuvat
liitetiedostoina)

SUOMEN[†]
EV. LUT.
KIRKKO